

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 10 от 2023 г.; изм., бр. 67 от 2023 г. и бр. 82 и 84 от 2023 г.)

§ 1. В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думата „отнемат“ се заменя с „отнема“;

б) буква „а“ се изменя така:

„а) имуществото, което принадлежи на виновния и е било предназначено или послужило за извършване на умишлено престъпление; когато имуществото липсва или е отчуждено, присъжда се неговата равностойност;“

в) буква „б“ се изменя така:

„б) имуществото, което принадлежи на виновния и е било предмет на умишлено престъпление – в случаите изрично предвидени в особената част на този кодекс; когато имуществото липсва или е отчуждено, присъжда се неговата равностойност;“

2. В ал. 2:

а) в основния текст думата „отнемат“ се заменя с „отнема“;

б), буква „а“ думата „вещите“ се заменя с „имуществото“.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Имуществото, отнето по предходните алинеи, обхваща всякакъв вид материални или нематериални активи, включително движими и недвижими вещи и права върху вещи, документи и платежни, неплатежни и други инструменти във всякаква форма, включително електронна, доказващи правото на собственост, или други права върху такива активи.“

§ 2. В чл. 93 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 16:

„16. Деянието е извършено с терористична цел по смисъла на глава първа „а“, когато чрез него деецът се стреми да внесе смут и страх в населението или да заплаши или да принуди орган на властта, представител на обществеността или представител на чужда държава или на международна организация да извърши или да пропусне нещо, или да предизвика значително разстройване или разрушаване на основни политически, конституционни, икономически или социални структури на държавата или на международна организация.“

2. Точка 32 се отменя.

§ 3. Член 108 се изменя така:

„Противодържавно проповядване

Чл. 108. (1) Който проповядва фашистка или друга антидемократична идеология или насилственото изменение на установения от Конституцията на Република България обществен и държавен строй, се наказва с лишаване от свобода до три години, пробация или глоба до пет хиляди лева, както и с обществено порицание.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено:

1. от длъжностно лице или от представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или на функцията му; или

2. чрез средства за масова информация, изявление в социални мрежи или по друг начин, който позволява последващо или масово разпространение на проповедта,

наказанието е лишаване от свобода от една до шест години и обществено порицание.

(3) Когато деянието по предходните алинеи е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години.“

§ 4. Член 108а се изменя така:

„Опетняване на държавни символи

Чл. 108а. Който по какъвто и да е начин опетни герба, знамето или химна на Република България, или знамето или химна на Европейския съюз, се наказва с лишаване от свобода до две години или с глоба до три хиляди лева.“

§ 5. Член 109 се изменя така:

„Явно подбуждане

Чл. 109. Който явно подбужда към престъпление по тази глава, се наказва с лишаване от свобода от две до десет години, но с не по-тежко наказание от това, предвидено за самото престъпление.“

§ 6. Член 110 се изменя така:

„Приготовление

Чл. 110. За приготвяне към престъпление по тази глава наказанието е лишаване от свобода до шест години, но не повече от наказанието, предвидено за съответното престъпление.“

§ 7. Член 111 се изменя така:

„Организирана противодържавна дейност

Чл. 111. (1) Който образува или ръководи група или организация, която си поставя за цел извършването на престъпления по тази глава, се наказва с лишаване от свобода до дванадесет години, но не повече от наказанието, предвидено за съответното престъпление.

(2) Който участва в такава група или организация, се наказва с лишаване от свобода до десет години, но не повече от наказанието, предвидено за съответното престъпление.

(3) Когато групата или организацията си поставя за цел извършването на престъпление по раздел първи или едновременно по тази глава и тероризъм, наказанието е:

1. по ал. 1 - лишаване от свобода от десет до двадесет години;

2. по ал. 2 - лишаване от свобода от две до десет години.

(4) Участник, който доброволно се предаде на властта, разкрие всичко, което му е известно за групата или организацията и по този начин улесни разкриването и доказването на извършени от нея престъпления по тази глава, се наказва при условията на чл. 55.

(5) Не се наказва участник, който доброволно се предаде на властта и разкрие групата или организацията, преди да е извършено друго престъпление по тази глава.“

§ 8. Член 114 се изменя така:

„Допълнителна разпоредба

Чл. 114. (1) За престъпления по тази глава съдът постановява и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 – 10, като може да наложи и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.“

(2) Имуществото, предназначено за извършване на престъпления по тази глава, се отнема в полза на държавата, а ако липсва или е отчуждено, се присъжда неговата равностойност.“

§ 9. Създава се глава първа „а“ с чл. 114а – 114у:

„Глава първа „а“

Тероризъм

Раздел I

Същински терористични престъпления

Престъпления срещу лице, ползващо се с международна защита

Чл. 114а. (1) Който умъртви лице, ползващо се с международна защита, се наказва с лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или с доживотен затвор.

(2) Който причини телесна повреда или отвлече, или лиши от свобода такова лице, се наказва с лишаване от свобода от три до петнадесет години, а когато деянието е извършено по начин или със средства, опасни за живота на мнозина, или с особена жестокост, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(3) Който влезе в жилище, превозно средство или служебно помещение на лице, ползващо се с международна защита, като употреби за това сила, заплашване, хитрост, ловкост, злоупотреба с власт или специални технически средства, се наказва с лишаване от свобода до три години или с пробация, а когато деянието е извършено нощем или от въоръжено лице, или от две или повече лица, или е поставило в опасност личността или свободата на лицето, ползващо се с международна защита, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.

(4) Който се закани на такова лице с престъпление по предходните алинеи, се наказва с лишаване от свобода до шест години.

(5) Когато деянието по предходните алинеи е извършено с терористична цел или от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(6) Когато с деяние по предходната алинея е причинена смърт, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор.

(4) Който влезе в жилище, превозно средство или служебно помещение на лице, ползващо се с международна защита, като употреби за това сила, заплашване, хитрост, ловкост, злоупотреба с власт или специални технически средства, се наказва с лишаване от свобода до три години или с пробация до шест месеца, а когато деянието е извършено нощем или от въоръжено лице, или от две или повече лица, или е поставило в опасност личността или свободата на лицето, ползващо се с международна защита, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.

(5) Когато деянието по предходните алинеи е извършено с терористична цел или от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114ж или по поръчение на чужда държава, наказанието е:

1. по ал. 1 - лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор;

2. по ал. 2 - 4 – лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

Вземане на заложник

Чл. 114б. (1) Който залови или задържа друго като заложник, чието освобождаване поставя в зависимост от изпълнението на определено условие от страна на орган на властта, представител на обществеността или представител на чужда държава или на международна организация, се наказва с лишаване от свобода от три до осем години.

(2) Когато:

1. са заловени или са задържани две или повече лица;

2. деецът заплаши, че ще причини смърт, тежка или средна телесна повреда на заложенника, или че ще продължи да го задържа, ако условието му не бъде изпълнено от страна на лице по ал. 1, друго юридическо или физическо лице или група лица,

наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години.

(3) Когато деянието е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 – лишаване от свобода от три до десет години;

2. в случаите по ал. 2 – лишаване от свобода от пет до дванадесет години.

(4) Когато деянието по ал. 1 е извършено с терористична цел, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

Престъпления против сигурността на обекти с обществено предназначение

Чл. 114в. (1) Който с цел да причини смърт, тежка или средна телесна повреда, с терористична цел или с цел да причини значителни имуществени вреди постави взривно или друго смъртоносно устройство на място за обществено ползване, в държавен обект, в обект от системата за обществен транспорт или в инфраструктурен обект, се наказва лишаване от свобода от три до осем години.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който с терористична цел извърши деянието по ал. 1 по отношение на частен обект или на информационна система.

(3) Който с цел по ал. 1 причини взрив или задейства взривно или друго смъртоносно устройство на място за обществено ползване, в държавен или частен обект, в обект от системата за обществен транспорт, в инфраструктурен обект или в информационна система, се наказва с лишаване от свобода от пет до десет години.

(4) Когато с деяние по този член е причинена тежка или средна телесна повреда или от него са последвали значителни вреди, или то е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години, а когато е причинена смърт - лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор.

(5) Който с цел по ал. 1 изготвя, придобива, пренася, предава, доставя, държи или набавя взривно или друго смъртоносно устройство и не са налице обстоятелства по ал. 4, се наказва с лишаване от свобода от две до шест години.

Застрашаване на сигурността на въздухоплаването и корабоплаването чрез насилие срещу лица

Чл. 114г. (1) Който употреби сила или заплашване спрямо лице, което се намира:

1. във въздухоплавателно средство;

2. на кораб;

3. на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, или;

4. в сграда или съоръжение на гражданско летище,

с което застраши или може да застраши тяхната безопасност при ползване, се наказва с лишаване от свобода от две до десет години.

(2) Когато деецът е използвал взривно или друго смъртоносно устройство или вещество и извършеното не съставлява по-тежко престъпление, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години.

(3) Когато деянието по ал. 1 е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение или на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до дванадесет години.

(4) Когато от деянието по ал. 1 е последвала значителна повреда на предмета на престъплението, наказанието е лишаване от свобода от три до петнадесет години.

(5) Независимо дали са настъпили последици по ал. 4, когато от деянието по ал. 1 или 2:

1. е последвала тежка или средна телесна повреда на едно или на повече лица, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години;

2. е последвала смърт на едно или на повече лица, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор.

(6) Който се закана другиму с престъпление по предходните алинеи и това може да застраши безопасното ползване на въздухоплавателно средство, кораб или неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, се наказва с лишаване от свобода до пет години.

Терористично завладяване на плавателно средство

Чл. 114д. (1) Който чрез употреба на сила или заплашване завладее или по друг начин установи контрол върху:

1. въздухоплавателно средство;

2. кораб;

3. неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф,

се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение или на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от три до петнадесет години.

(3) Наказанието по ал. 2 се налага и когато от деянието по ал. 1 е последвала значителна повреда на предмета на престъплението.

(4) Независимо дали са настъпили последици по ал. 3, когато от деянието по ал. 1 или 2 е последвала:

1. тежка или средна телесна повреда на едно или на повече лица, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години;

2. смърт на едно или на повече лица, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор.

Застрашаване на сигурността на въздухоплаването и корабоплаването чрез опасни средства и начини

Чл. 114е. (1) Който постави:

1. във въздухоплавателно средство;

2. на кораб или в негов товар;

3. на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф,

устройство или вещество, което може да разруши въздухоплавателното средство, кораба или платформата, да ги повреди или направи негодни за ползване или да застраши сигурността им, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с лишаване от свобода от три до десет години.

(2) С наказанието по ал. 1 се наказва и онзи, който предаде или съобщи информация или подаде сигнал, за които знае, че са лъжливи, или премести знак, предназначен за обезпечаване сигурността на движението, и с това застраши сигурността на въздухоплавателно средство в полет или безопасното плаване на кораб.

(3) Който:

1. използва взривно вещество, радиоактивен материал, биологично, химично или ядрено оръжие, или друго ядрено съоръжение срещу или във въздухоплавателно средство, на кораб или на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф;

2. изпусне, излее, изхвърли или разтоварва от въздухоплавателно средство, от кораб или от неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф взривно вещество, радиоактивен материал, биологично, химично или ядрено оръжие, или друго ядрено съоръжение;

3. изпусне, излее, изхвърли или разтоварва от въздухоплавателно средство, от кораб или от неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф петрол, втечен природен газ, опасно или вредно вещество, извън случаите по т. 2;

4. използва въздухоплавателно средство или кораб

и с това създаде опасност за живота на друго или за причиняване на тежка или на средна телесна повреда, или на значителна вреда, се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години.

(4) С наказанието по ал. 3 се наказва и онзи, който противозаконно превозва на въздухоплавателно средство или на кораб оръжие, опасно вещество, материал, информационна технология или друг предмет, предвиден в международен договор, влязъл в сила за Република България.

(5) Когато деянието по предходните алинеи е извършено с терористична цел или от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение или на

група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(б) Ако в случаите по предходните алинеи е последвала:

1. средна или тежка телесна повреда на едно или повече лица, наказанието е лишаване от свобода от осем до петнадесет години;

2. смърт на едно или повече лица, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години или доживотен затвор.

Разрушаване и повреждане на плавателно средство или съоръжение

Чл. 114ж. (1) Който разруши въздухоплавателно средство или му причини повреда, която го прави негодно за полет или която може да застраши сигурността му в полет, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(2) Наказанието по ал. 1 първа се налага и на онзи, който:

1. разруши кораб или му причини повреда, или причини повреда на неговия товар, която прави кораба негоден за ползване или може да застраши безопасното му плаване;

2. разруши неподвижна платформа, включително когато е разположена върху континенталния шелф, или ѝ причини повреда, която я прави негодна за ползване или може да застраши нейната сигурност.

(3) Който разруши или повреди, или наруши работата на:

1. инсталация или съоръжение за ръководството на движението или ползването на въздухоплавателно средство, ако това може да застраши неговата сигурност в полет;

2. морски навигационни съоръжения, когато това може да застраши безопасното плаване на кораб;

3. инсталация или съоръжение на гражданско летище, ако това действие застрашава или може да застраши неговата сигурност,

се наказва с лишаване от свобода от три до десет години.

(4) С наказанието по ал. 3 се наказва и онзи, който по какъвто и да е начин прекъсне или разстройва дейността на гражданско летище и с това застраши или може да застраши неговата сигурност.

(5) Когато деянието по предходните алинеи е извършено чрез използване на взривно или друго смъртоносно устройство или вещество или друго оръжие или от него са настъпили значителни имуществени вреди, наказанието е лишаване от свобода от пет до двадесет години.

(6) Когато деянието по предходните алинеи е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение или на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години и конфискация.

Престъпления с предмет ядрен материал

Чл. 114з. (1) Който без надлежно разрешение произвежда, обработва, видоизменя, обезврежда, разпръсква, придобива, държи, превозва, пренася, премества, предава другиму, използва, унищожавя, погребва, повреди, присвои или противозаконно отнеме ядрен материал или източник на йонизиращи лъчения или компонент за такъв източник, се наказва с лишаване от свобода от една до шест години.

(2) Когато от деянието по ал. 1 е последвала:

1. опасност от причиняване на вреда на околната среда или на значителни имуществени вреди,

2. опасност за живота или здравето на друго,

наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.

(3) Когато от деянието по ал.1 е последвала:

1. вреда за околната среда или значителни имуществени вреди,

2. средна или тежка телесна повреда на едно или повече лица,

наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години;

(4) Който:

1. чрез въвеждане в заблуждение или използване на сила или заплашване поиска да му бъде даден ядрен материал или друг източник на йонизиращо лъчение;

2. заплашва, че ще използва ядрен материал или друг източник на йонизиращо лъчение за причиняване на смърт, на тежка или на средна телесна повреда, или на значителна имуществена вреда; или

3. заплаши, че ще придобие ядрен материал или друг източник на йонизиращо лъчение, за да принуди друго да извърши, да пропусне или да претърпи нещо противно на волята му с цел да придобие по какъвто и да е начин такъв материал, се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години и с конфискация до една втора от имуществото на дееца.

(5) Когато деянието по предходните алинеи е извършено с терористична цел или от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(6) Когато деянието по предходните алинеи и е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение или на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години и конфискация.

(7) Когато с деяние по предходните алинеи е причинена смърт на едно или повече лица, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор.

Престъпления с терористична цел

Чл. 114и. (1) Който с терористична цел причини средна или тежка телесна повреда, противозаконно лиши друго от свобода или го отвлече, или унищожил или повредил чуждо имущество, или извършил престъпление по чл. 143, чл. 319б - 319г, чл. 326, чл.330, чл. 333, чл. 334, чл. 336а, чл. 337, чл. 339, чл. 340, чл. 341б, чл. 341в, чл.

344, чл. 347, ал. 1, чл. 348, чл. 349, чл. 350, чл. 352, ал. 1, 2 и 3, чл. 354, чл. 356е, чл. 356з, чл. 356л и чл. 356м, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(2) Наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор, когато:

1. пострадало е длъжностно лице, орган на власт, представител на обществеността или представител на държава или на международна организация;

2. пострадало е лице от състава на командването на българските въоръжени сили или на съюзническа въоръжена сила;

3. са пострадали две или повече лица;

4. деянието е причинило разрушаване или повреждане на културна или историческа ценност или на елементи от далекосъобщителната мрежа или критична инфраструктура;

5. деянието е причинило обществено бедствие;

6. деянието е причинило смущения или прекъсване на снабдяването с вода, електроенергия или други основни природни ресурси и от това е възникнала опасност за живота на хората;

7. деянието е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114п или по поръчение на чужда държава;

8. деянието е извършено повторно или представлява опасен рецидив.

(3) Който с терористична цел унищожи или повреди сграда, строеж, инсталация, съоръжение, място за обществено ползване, информационна система, транспортно средство или друго значително имущество, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години, а когато деянието представлява особено тежък случай – с лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(4) Когато с деяние по предходните алинеи и причинена смърт, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор.

Раздел II

Несъщински терористични престъпления

Терористично проповядване

Чл. 114к. (1) Който проповядва извършването на тероризъм, се наказва с лишаване от свобода до три години, пробация или глоба до пет хиляди лева, както и с обществено порицание.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено:

1. от длъжностно лице или от представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или на функцията му; или

2. чрез средства за масова информация, изявление в социални мрежи или по друг начин, който позволява последващо или масово разпространение на проповедта,

наказанието е лишаване от свобода от една до шест години и обществено порицание.

(3) Когато деянието по предходните алинеи е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или по чл. 114п или по поръчение на чужда държава, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години.

Явно подбуждане

Чл. 114л. Който явно подбужда към престъпление по тази глава, се наказва с лишаване от свобода от две до десет години, но с не по-тежко наказание от това, предвидено за самото престъпление.

Приготовление

Чл. 114м. (1) За приготовление към престъпление по тази глава наказанието е лишаване от свобода до шест години, но не повече от наказанието, предвидено за съответното престъпление.

(2) Който премине през границата на страната с цел да участва в извършването или подготовлението към престъпление по тази глава, или по какъвто и да е начин да спомогне на друго лице или група лица да извършат тероризъм против друга държава, се наказва с лишаване от свобода до десет години.

(3) Наказанието по ал. 2 се налага и на:

1. чужденец, който с целта по ал. 1 незаконно пребивава в страната;
2. онзи, който организира или подпомага пътуване с цел тероризъм на лице по ал. 1 и 2.

Набиране и обучаване

Чл. 114н. (1) Който набира или обучава отделни лица или групи от хора за извършване на престъпление по тази глава, се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години и с лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и с обществено порицание.

(2) Който с цел по ал. 1 се обучава в извършване на престъпление по тази глава, се наказва с лишаване от свобода до осем години.

Финансиране на тероризъм

Чл. 114о. (1) Който пряко или косвено събира или предоставя финансови средства или други имущества, като знае, че те ще бъдат използвани изцяло или отчасти:

1. за извършване на престъпление по тази глава;
2. от група или организация по чл. 114п;
3. от лице, извършило престъпление по тази глава,

се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години и с лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9.

(2) Когато деянието е извършено от:

1. длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността;

2. по поръчение или в изпълнение на решение на група или организация по чл. 111 или чл. 114п;

3. по поръчение на чужда държава,

наказанието е лишаване от свобода десет до двадесет години, конфискация и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9.

(3) „Финансови средства или други имущества за финансиране на тероризъм“ по смисъла на ал. 1 са всякакви активи, финансови, икономически ресурси, материална или нематериална облага, движима или недвижима собственост, независимо от начина на придобиване, документи или инструменти, включително в електронна или цифрова форма, доказващи право на собственост или интерес, средства, банкови кредити, пътнически чекове, банкови чекове, парични преводи, акции, ценни книжа, облигации, менителници или акредитиви, лихви, дивиденди или друг доход или стойност, начислени или генерирани от такива средства, които потенциално могат да бъдат използвани за получаване на средства, стоки или услуги.

(4) Предметът на престъплението се отнема в полза на държавата, а когато липсва или е отчужден, се присъжда неговата равностойност.

Организирана терористична дейност

Чл. 114п. (1) Който образува или ръководи група или организация, която си поставя за цел извършването в страната или в чужбина на престъпления по тази глава, се наказва с лишаване от свобода до дванадесет години.

(2) Който участва в такава група или организация, се наказва с лишаване от свобода до десет години.

(3) Когато групата или организацията си поставя за цел извършването на престъпление по чл. 114а, ал. 1 или ал. 2, чл. 114б, 114д или 114и наказанието е:

1. по ал. 1 – лишаване от свобода от десет до двадесет години;

2. по ал. 2 – лишаване от свобода от пет до дванадесет години.

(4) Участник, който доброволно се предаде на властта и разкрие всичко, което му е известно за организацията или групата, когато е извършено някое от престъпленията, за които тя е създадена, и с това улесни разкриването и доказването им, се наказва при условията на чл. 55.

(5) Не се наказва участник, който доброволно се предаде на властта и разкрие групата или организацията, преди да е извършено друго престъпление по тази глава.

Заканване с тероризъм

Чл. 114р. (1) Който се закана с престъпление по чл. 114а, 114б, ал. 1-3, 114г, ал. 1-5, 114д, ал. 1-4, 114е се наказва с лишаване от свобода до три години, пробация или глоба

(2) Който се закана да извърши друго престъпление по тази глава и това заканване би могло да предизвика основателен страх за осъществяването му, се наказва с лишаване от свобода от една до четири години.

(3) Ако деянието е извършено от лице, което ръководи или образува група или организация по чл. 111 или чл. 114п, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.

Лично укривателство на терорист

Чл. 114с. (1) Длъжностно лице или член на екипаж на кораб или на въздухоплавателно средство, който с цел да избави от наказателно преследване или от наказание лице, извършило престъпление по този раздел, противозаконно го спомогне да пътува на борда на въздухоплавателно средство или на кораб, без да се е споразумял с това лице, преди да е извършило самото престъпление, се наказва с лишаване от свобода до пет години, но не с по-тежко наказание от предвиденото за укривания.

(2) Деецът не се наказва, ако е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на укривания и съпруг на такова лице.

Недоносителство

Чл. 114т. Длъжностно лице, което знае, че се върши престъпление по тази глава, и не съобщи за това на властта, се наказва с пробация и с глоба до десет хиляди лева.

Допълнителна разпоредба

Чл. 114у. (1) За престъпления по тази глава съдът постановява и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 – 10, като може да наложи и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.

(2) Имуществото, предназначено за извършване на престъпления по тази глава, се отнема в полза на държавата, а ако липсва или е отчуждено, се присъжда неговата равностойност.“

§ 10. В чл. 116, ал. 1, т. 1 думите „или на лице, ползващо се с международна защита“ се заличават.

§ 11. В чл. 131, ал. 1 т. 1 думите „или на лице, ползващо се с международна защита“ се заличават.

§ 12. В чл. 142а, ал. 3 т. 2 се отменя.

§ 13. Член 143а се изменя така:

„Чл. 143а. (1) Който залови или задържа някого като заложник, чието освобождаване поставя в зависимост от изпълнението на определено условие от страна на юридическо или на физическо лице, се наказва с лишаване от свобода от една до осем години.

(2) Когато:

1. са задържани две или повече лица;

2. деецът заплаши, че ако условието му не бъде изпълнено, ще упражни спрямо заложника насилие извън случаите по чл. 114б, ал. 2, т. 2 и 3 и условието е поставено за изпълнение от/пред група лица,

наказанието е лишаване от свобода от две до десет години.

(3) Когато деянието е извършено от длъжностно лице при или по повод изпълнение на длъжността му или от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 – лишаване от свобода от две до десет години;

2. в случаите по ал. 2 – лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

§ 14. В чл. 144 ал. 2 се изменя така:

„(2) За закана спрямо длъжностно лице или представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата му, наказанието е лишаване от свобода до пет години.“

§ 15. В чл. 170 ал. 3 се отменя.

§ 16. В чл. 195, ал. 1, т. 11 думите „набавяне на средства за извършване на престъпление по чл. 108а, ал. 1, 2, 6 или 7“ се заменят с „финансиране на тероризъм“.

§ 17. В чл. 249 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който използва платежен инструмент или непаричен платежен инструмент или данни от платежен или неплатежен паричен инструмент, без съгласието на титуляря, ако деянието не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с лишаване от свобода от две до осем години и с глоба до двойния размер на получената сума, съответно на стойността на получения криптоактив към момента на извършване на деянието.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Който изготвя, монтира или използва техническо средство, за да придобие информация за съдържанието на платежен инструмент или непаричен платежен инструмент, се наказва с лишаване от свобода от една до осем години и с глоба до двойния размер на получената сума, съответно на стойността на получения криптоактив към момента на извършване на деянието.“

3. Създава се ал. 5:

„(5) Непаричен платежен инструмент по смисъла на предходните алинеи е невеществено или веществено средство, устройство или технология, различни от платежен инструмент, които позволяват на притежателя или ползвателя си да прехвърлят криптоактиви.“

§ 18. Член 251 се изменя така:

„Чл. 251. (1) Който пренася през границата на страната парични средства в големи размери, без да е изпълнил задължението си да ги декларира, когато такава е предвидено в нормативен акт, се наказва с лишаване от свобода до пет години, а когато те са в особено големи размери – с лишаване от свобода до осем години.

(2) В случаите по ал. 1 съдът налага и глоба в размер на една пета от стойността на предмета на престъплението.“

§ 19. В чл. 253, ал. 5 думите „от десет до тридесет хиляди лева“ се заменят с „от петдесет хиляди до двеста хиляди лева“.

§ 20. В чл. 308, ал. 3, т. 1 думите „чл. 108а, ал. 1, 2, 6 или 7“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 21. В глава девета „а“ се създава чл. 319ж:

„Чл. 319ж. (1) Който чрез информационна система или компютърна мрежа се представи за друго лице, като използва чуждо име, снимка или други лични данни, се наказва в немаловажни случаи с лишаване от свобода до три години и с глоба до 5000 лева.

(2) Ако деянието по ал. 1 е извършено:

1. от две или повече лица, сговорили се предварително за неговото осъществяване;

2. с цел извършване на друго престъпление;

3. повторно;

4. по отношение на данни за създаване на електронен подпис,

наказанието е лишаване от свобода до шест години и глоба до 5000 хиляди лева.

(3) Ако от деянието по ал. 1 са настъпили тежки последици, наказанието е до осем години.

(4) За маловажни случаи деецът се наказва по административен ред по Закона за защита на личните данни.“

§ 22. Член 321 се изменя така:

„Чл. 321. (1) Който образува или ръководи престъпна група, престъпна организация или организирана престъпна група, се наказва с лишаване от свобода от три до десет години.

(2) Който участва в такава група или организация, се наказва с лишаване от свобода от една до шест години.

(3) Когато групата или организацията е въоръжена или създадена с користна цел или с цел да върши престъпления по чл. 142, чл. 142а, чл. 143а, чл. 243, 244, 253, 280, 337, чл. 339, ал. 1 - 4, чл. 354а, ал. 1 и 2 и чл. 354б, ал. 1 - 4 или в нея участва длъжностно лице, наказанието е:

1. по ал. 1 - лишаване от свобода от пет до петнадесет години;

2. по ал. 2 - лишаване от свобода от три до десет години.

(4) Не се наказва участник, ако доброволно се предаде на органите на властта и разкрие всичко, което му е известно за групата или организацията, преди да е извършено престъпление.

(5) Участник, който доброволно се предаде на органите на властта, разкрие всичко, което му е известно за групата или организацията по този начин съществено улесни разкриването и доказването на извършени престъпления, се наказва при условията на чл. 55.“

§ 23. Член 336б се отменя.

§ 24. В чл. 340 се правят следните изменения:

1. Алинеи 2, 3 и 4 се отменят.

2. В ал. 5 думите „Ако в случаите по предходните алинеи“ се заменят с „Когато от деянието по ал. 1“.

§ 25. Член 341а се изменя така:

„Чл. 341а. Който по непредпазливост постави във въздухоплавателно средство устройство или вещество, което може да го разруши, да го прави негодно за полет или да застраши сигурността му в полет и от това са настъпили последици по чл. 341, му се налагат съответно предвидените в чл. 341 наказания.“

§ 26. В чл. 341б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „намиращо се на земята или в полет“ се заличават.

2. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Наказанието по предходната алинея се налага и на онзи, който незаконно завладее други средства за обществен транспорт или за превоз на стоки.

(3) Когато деянието по ал. 1 или 2 е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на престъпно сдружение, наказанието е лишаване от свобода от три до дванадесет години.“

§ 27. В чл. 341в се правят следните изменения:

1. Алинеи 1, 2 и 3 се отменят.

2. В ал. 6 „думите ал. 1-5“ се заменят с „ал. 4 и 5“

3. Алинея 7 се отменя.

§ 28. Член 356к се изменя така:

„Чл. 356к. (1) Който без надлежно разрешение произвежда, обработва, видоизменя, обезврежда, получава, придобие по какъвто и да е начин, държи, използва, разпръсква, унищожава, погребва, превозва, пренася, премества, изпраща или предава другиму ядрен материал или източници на йонизиращи лъчения или компоненти за тях и с това е причинил средна или тежка телесна повреда на едно или повече лица, когато не е искал и не е допускар това, се наказва с лишаване от свобода от пет до десет години.

(2) Ако в случаите по ал. 1 е последвала смърт на едно или повече лица, когато деецът не е искал и не е допускарл това, наказанието е лишаване от свобода от осем до петнадесет години и глоба от десет хиляди до двадесет хиляди лева.

(3) Когато деянието е извършено по непредпазливост, наказанието е:

1. по ал. 1 – лишаване от свобода от две до осем години;

2. по ал. 2 – лишаване от свобода от пет до десет години.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 29. До влизането в сила на Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 година относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ, L 150/40 от 9 юни 2023 г.) „криптоактив“ означава цифрово представяне на стойност или право, което може да бъде прехвърляно и съхранявано електронно посредством технология на децентрализирания регистър или друга подобна технология.

§ 30. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 109 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г., бр. 80, 84 и 106 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 83а:

а) в ал. 1 думите „по чл. 108а, 109, 110 (приготовление към тероризъм), чл. 111“ се заменят с „по чл. 114а – 114с, а в т. 4 думите „до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена; санкция в размер до 1 000 000 лв. се налага и когато облагата няма имуществен характер или размерът и не може да се установи“ се заличават.

б) създават се нови ал. 2 – 7:

„(2) Имуществена санкция се налага и на юридическото лице, което е създадено или използвано от лице по ал. 1, т. 1 – 4 за престъпление по чл. 114а – 114с, по чл. 253 от Наказателния кодекс или за престъпление, извършено по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група. Когато са налице едновременно условията по ал. 1 и 2, юридическото лице отговаря само по ал. 1.

(3) Имуществената санкция по ал. 1 е в размер:

1. до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е в размер до 100 000 лв.;

2. до 2 500 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е в размер до 250 000 лв.;

3. до 5 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е в размер до 500 000 лв.;

4. до 10 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е в размер над 500 000 лв; когато равностойността на облагата надвишава 10 000 000 лева, на юридическото лице се налага имуществена санкция в по-високия размер между равностойността на облагата и 5 на сто от годишния оборот на юридическото лице за годината, предхождаща тази, в която е извършено престъплението;

5. от 5 000 до 5 000 000 лв., но не по-малко от 5 на сто от годишния оборот на юридическото лице за годината, предхождаща тази, в която е извършено престъплението, когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи.

(4) Имуществената санкция по ал. 2 е в размер от 5 000 до 5 000 000 лв.

(5) Наред с имуществената санкция, съдът може да наложи и някои от следните санкции:

1. временна забрана за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки;

2. временна забрана за участие в процедури за възлагане на концесии;

3. временна забрана за участие в процедури за получаване на средства на Европейския съюз;

4. временна забрана да се получават данъчни облекчения, субсидии и безвъзмездни средства от държавния или общинския бюджет;

5. публично оповестяване на решението.

(6) Санкциите по ал. 5 т. 1 – 4 се налагат за срок от една до три години от влизане в сила на съдебния акт.

(7) Публичното оповестяване на решението се изразява в еднократно оповестяване на факта на влезлия в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по ал. 1, 4 или 5 чрез средство за масова информация или по друг подходящ начин, определен в съдебния акт. Със съдебния акт се определя лице, различно от санкционираното, което е задължено да оповести санкцията, начинът и мястото на оповестяването ѝ, периодът, в който информацията за наложената санкция следва да бъде достъпна, когато е приложимо. Разноските за оповестяване на съдебния акт са за сметка на санкционираното юридическо лице.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 8 и в нея думите „Имуществената санкция“ се заменят със „Санкцията по ал. 1, 4 и 5“;

г) досегашната ал. 3 става ал. 9 и в нея думите „Имуществената санкция“ и „т. 1, 2 и 3“ се заменят съответно със „Санкцията по ал. 1, 4 и 5“ и „т. 1 – 4“;

д) досегашната ал. 4 става ал. 10;

е) досегашната ал. 5 става ал. 11 и се изменя така:

„(11) При определяне размера на санкцията се вземат предвид тежестта на извършеното престъпление, финансовото състояние на юридическото лице, предходното му санкциониране по реда на чл. 83а, ал. 1 или 2, съдействието за разкриване на престъплението или за възстановяване на вредите от престъплението, размерът на облагата и други обстоятелства.“;

ж) Създават се ал. 12, 13, 14 и 15:

„(12) Когато до образуване на досъдебното производство за извършеното престъпление, а когато такова не може да се образува – до внасяне на предложение от прокурора по чл. 83б, някое от лицата по ал. 1, т. 1 – 3 доброволно е съобщило на властта за извършеното престъпление и е улеснило разкриването и доказването му, съдът може да наложи санкцията по ал. 1, 4 или ал. 5, т. 1 – 4 под предвидения най-нисък размер или срок, но не по-малко от една втора от него.

(13) Когато юридическото лице се е обогатило или би се обогатило от две или повече престъпления или е създадено или използвано за извършване на две или повече престъпления, преди да му е наложена санкция по ал. 1, 4 или 5 за което и да е от тях, съдът, след като определи имуществена санкция за всяко от тях поотделно, налага най-тежката от тях. Определената санкция по ал. 5 се присъединява към най-тежката имуществена санкция. Ако за различните престъпления са определени еднакви по вид санкции сред посочените в ал. 5, т. 1 – 4, съдът налага или присъединява онази от тях, която е за най-дълъг срок.

(14) Наложена най-тежка санкция по ал. 13 може да се увеличи най-много с една втора, но така увеличеният размер на санкцията не може да надминава сбора от отделните санкции, нито максималният размер, предвиден за съответния вид санкция.

(15) Алинеи 13 и 14 се прилагат и когато юридическото лице е санкционирано с отделни съдебни актове. В тези случаи, ако санкцията по някоя от присъдите или решенията е изтърпяна изцяло или отчасти, тя се приспада, ако е от вида на определената за изтърпяване обща най-тежка санкция.

з) досегашната ал. 6 става ал. 16 и се изменя така:

„(16) Отнема се в полза на държавата придобитата от юридическото лице пряка или непряка облага от престъплението по ал. 1, както и предметът на престъплението, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс. Когато вещта или имуществото - предмет на престъплението, липсва или е отчуждено, присъжда се неговата легова равностойност.“;

и) досегашната ал. 7 става ал. 17 и в нея думите „имуществена санкция“ се заменят със „санкция по ал. 1, 4, 5 и 16“.

к) досегашната ал. 8 става ал. 18 и се изменя така:

„(18) Отговорността на юридическото лице се погасява с изтичане на срок, равен по продължителност на давностния срок, установен за съответното престъпление, по чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, считано от датата на извършване на престъплението по ал. 1 или 2. Давността започва да тече от довършването на престъплението, при опит и приготвяне – от деня, когато е извършено последното действие, а за престъпленията, които траят непрекъснато, както и за продължаваните престъпления – от прекратяването им, считано от датата на извършване на престъплението по ал. 1 или 2.“

2. В чл. 83д се създават ал. 6 – 10:

„(6) Влезният в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по чл. 83а, ал. 1, 4 или 5, се изпраща от съда незабавно на Агенцията по вписванията по реда на чл. 14 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, заедно със заверен препис със заличени лични данни, който се обявява в търговския

регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по партидата на санкционираното юридическо лице.

(7) Влезният в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по чл. 83а, ал. 1, 4 или 5, т. 4 или е постановено отнемане в полза на държавата, се изпраща от съда в тридневен срок от влизането му в сила на Националната агенция за приходите за изпълнение.

(8) Влезният в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по чл. 83а, ал. 5, т. 1, се изпраща от съда на Агенцията по обществени поръчки в тридневен срок от влизането му в сила, за оповестяване на информацията за наложената санкция в Портала за обществени поръчки. Чрез портала се оповестяват наименованието и единният идентификационен код на санкционираното лице, видът на санкцията, периодът, за който е наложена санкцията, и информация за съдебния акт, с който е наложена санкцията.

(9) Влезният в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по чл. 83а, ал. 5, т. 2, се изпраща от съда на органа по чл. 41 от Закона за концесиите в тридневен срок от влизането му в сила за оповестяване на информацията за наложената санкция в Националния концесионен регистър. В регистъра се оповестяват наименованието и единният идентификационен код на санкционираното лице, видът на наложената му санкция, периодът, за който е наложена санкцията и информация за съдебния акт, с който е наложена санкцията.

(10) Влезният в сила съдебен акт, с който е наложена санкция по чл. 83а, ал. 5, т. 5 се изпраща от съда на лицето, определено със съдебния акт да оповести санкцията, в тридневен срок от влизането му в сила. Лицето, определено да оповести санкцията, е длъжно в тридневен срок да оповести по указания в съдебния акт начин информация за юридическото лице, на което е наложена санкцията, вида и размера на наложената санкция и съдебния акт, с който санкцията е наложена.“

3. В § 1 на допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

а) точки 2 и 3 се изменят така:

„2. „Пряка облага“ е всяка икономическа полза, настъпила като непосредствена последица от престъплението.

3. „Непряка облага“ облага е всяка икономическа полза, настъпила в резултат на разпореждане с пряката облага, както и всяко имущество, получено в резултат на последващо пълно или частично преобразуване на пряка облага, включително, когато е била смесена с имущество, придобито от законни източници.“;

б) създават се т. 7 и 8:

„7. „Средства на Европейския съюз“ са средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират програми или проекти, финансирани със средства от тези фондове.

8. „Международна организация“ е организация и нейните подчинени органи, регламентирани от международното публично право, или друг орган, създаден чрез или въз основа на споразумение между две или повече държави.“

§ 31. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г. и бр. 48, 69, 84 и 86 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35, ал. 4 след думите „по глава първа“ се добавя „и по глава първа „а“.“

2. В чл. 102 се създава т. 4:

„4. обстоятелства, свързани с прилагането на чл. 53 от Наказателния кодекс.“

3. Член 135 се отменя.

4. В чл. 159 се създава ал. 3:

„(3) Получените по реда на ал. 1 и 2 предмети, книжа и данни се приобщават от съда или органите на досъдебното производство като доказателства или доказателствени средства.“

5. В чл. 163 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 7 се изменя така:

„(7) Изземването на компютърни информационни данни се извършва чрез запис върху носител, който се запечатва с бележка, в която се посочват: делото, органът, извършил изземването, мястото, датата и имената на всички присъстващи съгласно чл. 132, ал. 1, които се подписват.“;

б) създава се нова ал. 8:

„(8) Криптоактиви се изземват чрез прехвърлянето им на адрес на портфейл или друга платформа, контролирани от Прокуратурата на Република България в досъдебното производство или от съда в съдебното производство.“

в) досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея след думите „ал. 7“ се добавя „и 8“.

6. В чл. 165, ал. 3 думите „чл. 108а“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

7. В чл. 172, ал. 4 думата „веществени“ се заличава.

8. В чл. 173, ал. 5 думите „чл. 108а“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

9. В чл. 194:

а) в ал. 1, т. 1 думите „чл. 95-110“ се заменят с „чл. 95-111“;

б) в ал. 2 след думите „Разследването по дела за престъпления по“ се добавя „чл. 114а-114г“, думите „чл. 341а“ се заличават, а думите „356к“ се заменят с „356и“.

10. В чл. 212 се създава ал. 4:

„(4) В случаите на ал. 1 послужилите за обосноваване на извода по чл. 211, ал. 1 предмети, книжа и компютърни информационни данни, събрани от същия или от друг компетентен орган, в изпълнение на правомощията му и по установен за това нормативен ред, се считат за приобщени по делото като доказателства или

доказателствени средства, освен ако не се прецени за необходимо същите или данните в тях да бъдат събрани повторно.“

11. В чл. 234 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думата „двумесечен“ се заменя с „тримесечен“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) В случаите на тежки престъпления разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора в шестмесечен срок от деня на образуването му.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) При фактическа и правна сложност на делото прокурорът може да удължи срока по ал. 1 до 6 месеца, а по ал. 2 до 12 месеца. Ако и този срок се окаже недостатъчен, административният ръководител на съответната прокуратура или оправомощен от него прокурор може да го удължава по искане на наблюдаващия прокурор. Срокът на всяко удължаване не може да бъде повече от три месеца.“;

д) досегашната ал. 4 става нова ал. 5;

е) в ал. 8 се правят следните изменения и допълнения:

аа) създава се ново изречение второ: „Съдът, въз основа на обосновано искане на прокурора, може да удължава посочения срок, като удълженият срок не може да надхвърля една година и шест месеца при обвинение за тежко престъпление и осем месеца в останалите случаи.“

бб) досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 32. В Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество (обн., ДВ, бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 20, 21, 41 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17, 79 и 83 от 2019 г., бр. 69 и 70 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г., бр. 102 и 104 от 2022 г. и бр. 84 и 102 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 108, ал. 1 т. 1 думите „чл. 108а, ал. 1 – 3 и чл. 109, ал. 3“ се заменят с „чл. 114а-114т“.

2. В чл. 160:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Имуществото по ал. 1 може да се остави за пазене на проверяваното лице, на лицето, което държи имуществото, или на лицето, което представлява юридическото лице по закон към момента на налагане на обезпечителните мерки.“

б) в ал. 3 думата „съдът“ се заменя със „съдебният изпълнител“.

3. Създава се чл. 160а:

„Чл. 160а. Отнето в полза на държавата имущество с влязло в сила съдебно решение, което е оставено за съхранение на основание чл. 160, ал. 1, се управлява/съхранява от Комисията до предаване на имуществото съгласно взетото решение по чл. 167, ал. 1.“

4. В чл. 163:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Движимите вещи по ал. 1 се продават по реда на Гражданския процесуален кодекс.“

б) алинеи 3, 4, 5, 6, 7 и 8 се отменят.

§ 33. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г., бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г., бр. 38 и 105 от 2020 г., бр. 56 и 102 от 2022 г. и бр. 66 и 84 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) в ал. 4:

аа) създава се ново изречение второ: „Недвижими имоти по ал. 1, т. 12 и 13, които се владеят или държат без основание, се изземват по административен ред със съдействието на полицията въз основа на заповед на изпълнителния директор на агенцията или на оправомощени от него длъжностни лица, която подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като обжалването не спира изпълнението ѝ, освен ако съдът разпореди друго.“

бб) досегашните изречения второ и трето стават изречения трето и четвърто;

б) създава се ал. 16:

„(16) Алинея 1, т. 13 не се прилага при конфискувани или отнети в полза на държавата дялове в еднолични дружества с ограничена отговорност или всички дялове в дружества с ограничена отговорност. В тези случаи дружествата се прекратяват по иск на прокурора с решение на окръжния съд.“

§ 34. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 22 от 2015 г., бр. 103 от 2016 г., бр. 77 от 2018 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 22 и 26 от 2022 г.) в чл. 35, ал. 1, т. 7 думите „чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто и по чл. 110, ал. 2“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 35. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 27, 55, 56 и 88 от 2018 г., бр. 7, 17, 94 и 99 от 2019 г., бр. 51 от 2020 г. и бр. 67 и 84 от 2023 г.) в чл. 42а, ал. 3 думите „чл. 108а, чл. 109, чл. 110, ал. 1, предложение шесто и ал. 2“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 36. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр.

12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28, 51, 62, 69; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г.; изм., бр. 105 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 и 32 от 2022 г. и бр. 58 и 84 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 251г:

а) в ал. 2 думите „чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2 се заменят с „чл. 114а-114г“.

б) в ал. 3 думите чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2 се заменят с „чл. 114а-114г“.

2. В Чл. 251г¹, ал. 1 думите по чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2, се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 37. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25, 60 и 79 от 2019 г., бр. 17 от 2021 г. и бр. 8, 67 и 84 от 2023 г.) в чл. 60, ал. 2, т. 1 думите „чл. 108а“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 38. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г., бр. 17, 83 и 102 от 2019 г., бр. 23 и 107 от 2020 г., бр. 62 от 2022 г., бр. 84, 86, 88 и 105 от 2023 г.) се правят следните изменения:

а) в чл. 54, ал. 1, т. 1 думите чл. 108а се заменят с „чл. 114а-114г“.

б) в чл. 157, ал. 1, т. 1 думите чл. 108а се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 39. В Закона за подземните богатства (обн., ДВ, бр. 23 от 1999 г.; изм., бр. 28 от 2000 г., бр. 108 от 2001 г., бр. 47 от 2002 г., бр. 86 от 2003 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 30, 36 и 37 от 2006 г., бр. 55 от 2007 г., бр. 70 от 2008 г., бр. 19 и 82 от 2009 г., бр. 46, 61 и 100 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 14 и 45 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 56 от 2015 г., бр. 96 от 2017 г., бр. 77 и 98 от 2018 г., бр. 79 от 2020 г., бр. 17 от 2021 г. и бр. 86 от 2023 г.) в чл. 23, ал. 2, т. 1 думите „чл. 108а“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 40. В Закона за противодействие на тероризма (обн., ДВ, бр. 103 от 2016 г.; изм., бр. 51 и 69 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 15 и 32 от 2022 г.) в § 1, т. 1 на допълнителната разпоредба думите „чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто и ал. 2“ се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 41. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 42, 56, 74 и 79 от 2015 г., бр. 39, 81 и 103 от 2016 г., бр. 63, 84 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 56 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 32 и 62 от 2022 г. и бр. 6 и 84 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 12, ал.3 думите чл. 108а се заменят с „чл. 114а-114г“.

2. В чл. 13, ал. 4 думите чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2 се заменят с „чл. 114а-114г“.

3. В чл. 14, ал. 3, т. 1 думите чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2 се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 42. В Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., бр. 45 и 82 от 2012 г., бр. 27, 28 и 66 от 2013 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 105 от 2013 г.; изм., бр. 40 и 98 от 2014 г., бр. 9, 61 и 101 от 2015 г., бр. 20 и 36 от 2016 г., бр. 58, 96 и 103 от 2017 г., бр. 28 от 2018 г., бр. 56 и 60 от 2019 г., бр. 21 от 2020 г., бр. 16 и 17 от 2021 г., бр. 102 от 2022 г. и бр. 86 и 102 от 2023 г.) в чл. 8е, ал. 4, т. 1 думите чл. 108а се заменят с „чл. 114а-114г“.

§ 43. Законът влиза в сила шест месеца след обнародването му „Държавен вестник“.